31997R1112

19.6.1997 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 162/17

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1112/97

z dnia 18 czerwca 1997 r.

przyjmujące nadzwyczajne środki wsparcia dla rynku wołowiny w Irlandii w zastosowaniu decyzji 97/312/WE

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny [1], ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2222/96 [2], w szczególności jego art. 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

decyzją 97/312/(WE) [3] Komisja zatwierdziła zaproponowany przez Irlandię plan wprowadzenia w życie środków w odniesieniu do gąbczastej encefalopatii bydła (BSE) w tym Państwie Członkowskim;

głównymi elementami planu są, między innymi, przymusowy ubój i zniszczenie przypadków podejrzenia gąbczastej encefalopatii bydła i w przypadku potwierdzenia podejrzeń ubój i zniszczenie wszystkich zwierząt w stadzie, w którym odnotowano przypadki gąbczastej encefalopatii bydła, a także ustalenie i poddanie ubojowi zwierząt narażonych na takie samo ryzyko jak zwierzęta zarażone;

takie środki oznaczają poważne zaburzenia na rynku Irlandii; konieczne jest zatem podjęcie nadzwyczajnych środków dla wsparcia tego rynku;

jest właściwe ustanowienie systemu współfinansowania przez Wspólnotę, uprawniającego Irlandię do nabywania wspomnianych zwierząt w celu ich uboju i następnie zniszczenia;

należy uwzględnić dokonywanie badań laboratoryjnych mózgu z próbki zwierząt poddanych ubojowi i wykorzystywanie pewnej liczby zwierząt w celach badawczych i edukacyjnych;

jest właściwe, aby Wspólnota wniosła 70 % ceny zakupu płaconej przez Irlandię za każde zwierzę zniszczone na mocy niniejszego rozporządzenia;

aby ustalić rynkową wartość zwierząt, Irlandia powinna ustanowić system zapewniający obiektywną i rzetelną wycenę każdego zwierzęcia;

jest konieczne zapewnienie, aby każde z omawianych zwierząt zostało poddane ubojowi i zniszczone w sposób higieniczny;

cena wypłacona producentom powinna zrekompensować im wstrzymanie się od sprzedaży zwierząt innym osobom; dlatego należy zakazać obrotu wymienionymi zwierzętami; konieczne jest zatem określenie warunków niszczenia tych zwierząt i systemu kontroli, jakie będą przeprowadzane przez irlandzkie władze;

w celu uniknięcia mieszania zwierząt przeznaczonych do uboju zgodnie z niniejszym rozporządzeniem ze zwierzętami nieobejmowanymi przez to rozporządzenie i w przypadku zaistnienia pomyłek w ich identyfikacji powinny być one trzymane w osobnych kojcach w rzeźni, jak również odrębnie prowadzone w samych rzeźniach;

należy uwzględnić ekspertów Komisji, którzy dokonują kontroli wykonywania ustanowionych warunków;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Właściwe organy w Irlandii są uprawnione do nabywania wszelkiego bydła znajdującego się w gospodarstwach znajdujących się na terytorium Irlandii, które nie wykazało żadnych klinicznych oznak gąbczastej encefalopatii bydła i które ma zostać poddane ubojowi zgodnie z planem zwalczania przez Irlandię tej choroby, zatwierdzonym decyzją 97/312/WE.

2. Zwierzęta określone w ust. 1 poddawane są ubojowi w specjalnie wyznaczonych ubojniach. Głowa, organy wewnętrzne oraz tusze zostają trwale oznakowane tuszem. Oznakowany materiał należy przewieźć w zapieczętowanych pojemnikach do specjalnie uprawnionych zakładów utylizacyjnych w celu jego zniszczenia w taki sposób, aby żadna część tego materiału nie trafiła do obrotu. Żadna część wyżej wymienionych zwierząt nie może zostać wprowadzona do żywności dla ludzi czy łańcucha żywienia zwierząt lub zostać wykorzystana w produktach kosmetycznych lub farmaceutycznych. Przedstawiciel właściwych władz w Irlandii musi być obecny w ubojni, określonej wyżej, w celu nadzorowania omawianych czynności.

Po dokonaniu uboju w specjalnie wyznaczonej ubojni pod niezbędną kontrolą zwierzęta należy niezwłocznie przewieźć do zakładu utylizacji w celu przetworzenia i zniszczenia.

[1] Dz.U. L 148 z 28.6.1968, str. 24.
[2] Dz.U. L 296 z 21.11.1996, str. 50.
[3] Dz.U. L 133 z 24.5.1997, str. 38.

Bez względu na przepisy akapitu pierwszego właściwe władze Irlandii mogą zezwolić na dokonanie uboju w gospodarstwie, jeśli będzie wymagać tego zdrowie innych zwierząt.

Bez względu na przepisy akapitu pierwszego skóry zwierząt, określone w ust. 1, nie muszą zostać trwale oznakowane lub zniszczone, pod warunkiem poddania ich obróbce w taki sposób, że mogą one zostać wykorzystane wyłącznie do produkcji artykułów skórzanych.

3. Ubojnia, określona w ust. 2, jest zorganizowana i zarządzana w taki sposób, aby zapewniać, że:

a) żadne zwierzę przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi lub zwierzęta nie przebywa w ubojni w czasie, gdy są tam obecne zwierzęta poddawane ubojowi na mocy niniejszego rozporządzenia;

b) gdy jest niezbędne trzymanie w kojcu bydła przeznaczonego do uboju na mocy niniejszego rozporządzenia, jest ono trzymane oddzielnie od bydła przeznaczonego do spożycia przez ludzi lub zwierzęta;

oraz

c) gdy jest niezbędne przechowywanie produktów otrzymywanych ze zwierząt poddanych ubojowi na podstawie niniejszego rozporządzenia, urządzenia składowe powinny być oddzielone od wszelkich pomieszczeń składowania wykorzystywanych do przechowywania mięsa lub innych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta.

4. Właściwe władze w Irlandii:

a) bez względu na przepisy ust. 1 przed przetworzeniem i zniszczeniem są uprawnione do przeprowadzenia badań laboratoryjnych mózgów pobranych z próbki zwierząt poddanych ubojowi;

b) są uprawnione, przed przetworzeniem i zniszczeniem, do wykorzystania pewnej liczby zwierząt do celów badawczych i edukacyjnych;

c) przeprowadzą konieczne kontrole administracyjne oraz skuteczne kontrole na miejscu czynności, określonych w ust. 2 i ust. 3;

oraz

d) przeprowadzają kontrole wymienionych czynności przez częste i niezapowiedziane inspekcje, w szczególności, aby zweryfikować niszczenie wszelkiego materiału.

Wyniki tych kontroli należy udostępniać Komisji na żądanie.

Artykuł 2

1. Cena, jaką właściwe władze zapłacą za zwierzęta producentom lub ich agentom zgodnie z art. 1 ust. 1, jest równa obiektywnej wartości rynkowej każdego zwierzęcia w Irlandii, ustalonej na podstawie obiektywnego systemu wyceny uzgodnionego przez właściwe władze w Irlandii.

2. Wspólnota współfinansuje w 70 % cenę zakupu zapłaconą przez właściwe władze za każde zwierzę zniszczone zgodnie z art. 1.

3. Obowiązującym kursem wymiany jest przelicznik rolniczy obowiązujący pierwszego dnia miesiąca, w którym dokonano zakupu dla danego zwierzęcia.

Artykuł 3

Irlandia przyjmuje wszelkie niezbędne środki dla zapewniania pełnego dostosowania się do przepisów niniejszego rozporządzenia. Irlandia powiadamia Komisję tak szybko, jak tylko jest to możliwe, o podjętych środkach oraz o wszelkich ich zmianach.

Artykuł 4

Właściwe władze w Irlandii:

a) będą niezwłocznie powiadamiać Komisję, za każdym razem, gdy jest stosowany plan zatwierdzony decyzją 97/312/WE, o:

— liczbie zwierząt przeznaczonych do uboju,

— liczbie zwierząt poddanych ubojowi,

— przeciętnej wartości rynkowej zwierząt poddanych ubojowi,

na mocy niniejszego rozporządzenia, w poprzednim tygodniu;

b) sporządzają szczegółowe sprawozdanie o kontrolach przeprowadzonych w zastosowaniu środków, określonych w art. 3, i powiadomią Komisję o swych działaniach w każdym kwartale.

Artykuł 5

Bez uszczerbku dla przepisów art. 9 rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 [1] eksperci Komisji, tam gdzie to jest właściwe z udziałem ekspertów z Państw Członkowskich, przeprowadzają, we współpracy z właściwymi władzami w Irlandii, kontrole na miejscu stosowania wszystkich przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Środki podejmowanie na podstawie niniejszego rozporządzenia należy uznawać za środki interwencyjne w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 729/70.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życiu w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 kwietnia 1996 r.

[1] Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 13.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 czerwca 1997 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji